

PHOENIX

Válogatás az iskola alkotóműhelyeinek
munkáiból

1995–2001

BERZSENYI DÁNIEL GIMNÁZIUM

Beköszöntő

Az idén 143 éves budapesti Berzsényi Dániel Gimnázium a magyar közoktatás egyik fellegvára. A gazdasági, tudományos és társadalmi élet számos kiemelkedő szereplője került ki iskolánk falai közül. Ismertek tanítványaink kiváló eredményei a tanulmányi versenyeken, sikeresen készítjük fel diákjainkat a továbbtanulásra.

A most közreadott album segítségével egy kevésbé ismert oldalunkat szeretnénk megmutatni. A 143 év során kiemelkedő művészek is nevelkedtek a Berzsényiben és a másik nagynevű előd iskolánkban a Bolyaiban. Intézményünk tanulója volt Bálint György, Hegedűs Géza, Hunyady Sándor, Karinthy Frigyes, Rónai Mihály András, Vas István, Szőnyi István, Jacobi Viktor, Zerkovics Béla, Hajós Alfréd, s a sor még folytatható.

Jelenlegi diákjaink többsége nem művésznek készül, reményeink szerint azonban az iskolában folyó művészeti nevelés műértő és műélvező felnőttekké formálja őket.

A jelen album válogatás növendékeink elmúlt egy-két évben született alkotásaiból. Azt tervezzük, hogy e kiadvány egy sorozat első kötete lesz. A sorozat megőrökíti majd az iskolában született, arra érdemes diák munkákat.

Végül említsük meg, hogy az album képanyagát Tóth Júlia szobrászművész-tanár kollégánk válogatta, a színvonalas alkotások létrejötté az ő nevelőmunkáját dicséri. Az irodalmi műveket Fenyő D. György tanár úr válogatta.

Budapest, 2001 tavaszán

Somogyi László
igazgató

TÓTH JULIANNA

DOBOS SZILVIA:

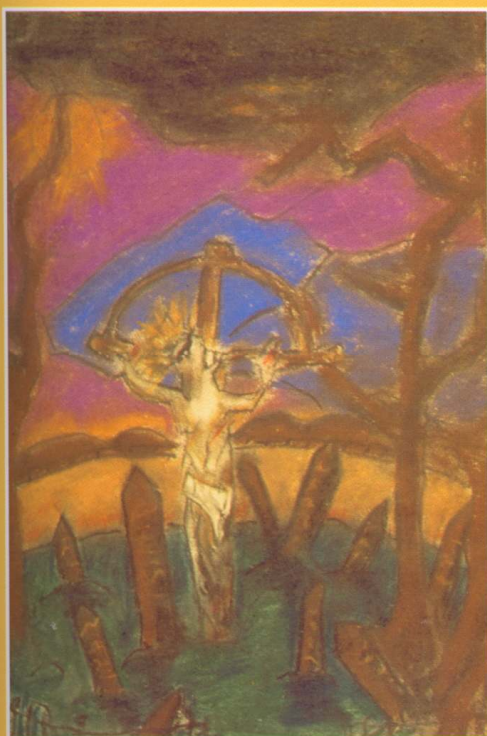
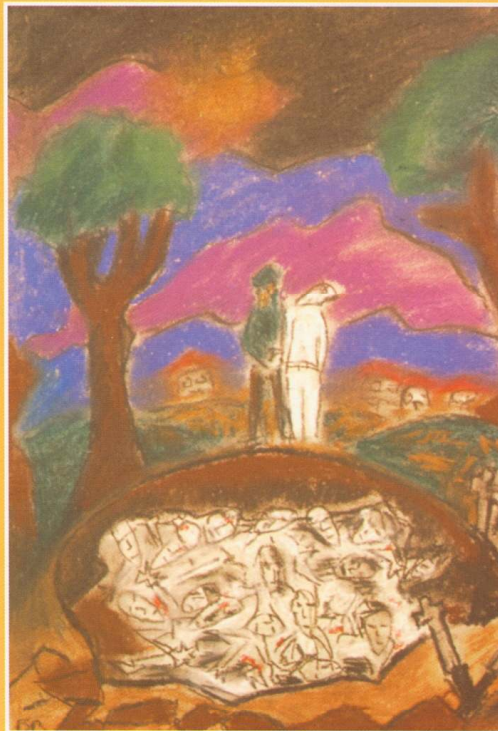
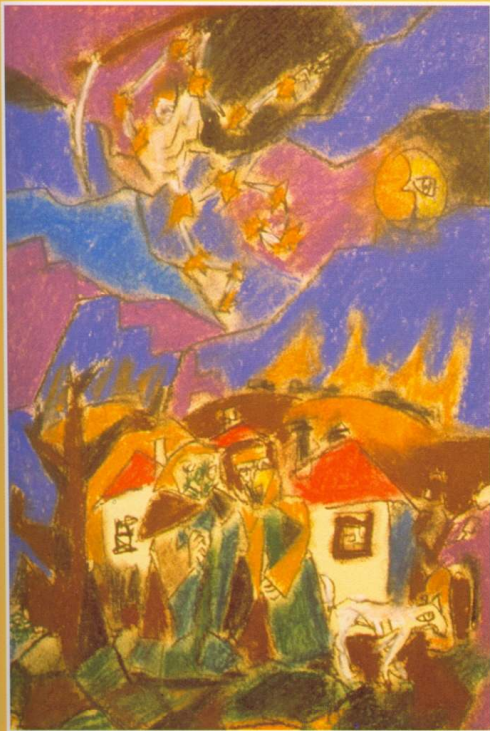
Íme az ember...

Íme az ember
Íme a remekmű,
Íme a csavargó
Íme az ember remekműve,
Íme a szomorúság
Íme a csavargó remekműve,
Íme a könnyek
Íme a szomorúság remekműve,
Íme a sebhely
Íme a könnyek remekműve,
Íme a szó
Íme a szó remekműve,
Íme az ember
Íme az érzelem remekműve.

SYLVIE DOBOS:

Voici la personne...

Voici l' Homme
Voici le chef – d' oeuvre de Dieu
Voici le clochard
Voici le chef – d'oeuvre de l' Homme
Voici la tristesse
Voici le chef – d'oeuvre du clochard
Voici les pleurs
Voici le chef – d'oeuvre de la tristesse
Voici le cicatrice
Voici le chef – d'oeuvre des pleurs
Voici le mot
Voici le chef – d'oeuvre du mot
Voici l' Homme
Voici le chef – d'oeuvre du sentiment.

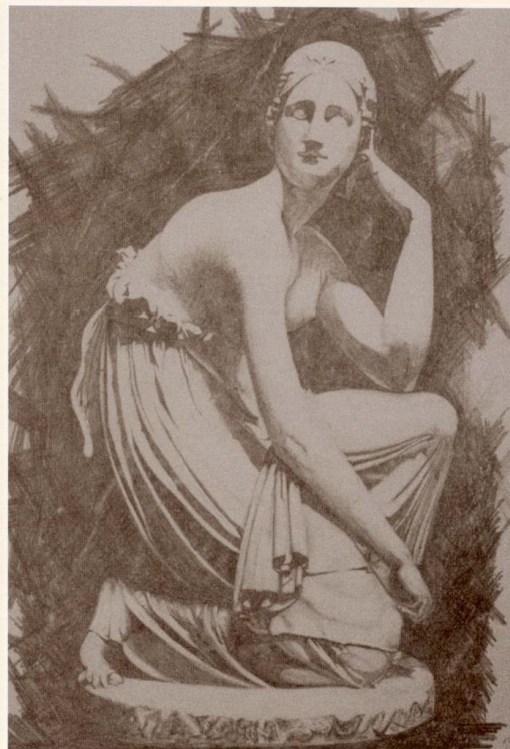

KUBISZYN VIKTOR

Prométheusz és Sét

A tűzlopó felemelte fákláját, és végignézett a
mindenségen.
Parázs tenyerébe égett s szétszabdálva
jövőjét
Sét a maga viharával elsodorta
őt.
A csillagkerekek harmadik világán
szakállát
Lengeti a semmi ül Zeusz villámai forrva
mögötte
Ozirisz kirakósdit játszik szitával s
homokkal.
Sivatag szellemei űzik szkarabeusz bogár
inti
Szívét a messzeség nyugatára és
felkelésére.
Ősvérük hajítja őket darab tűz és
istenség
kérlek téged vadöreg s ízisz-szerű
mindenség
nyisd föl szememet.

KÁROLYI MÁRK

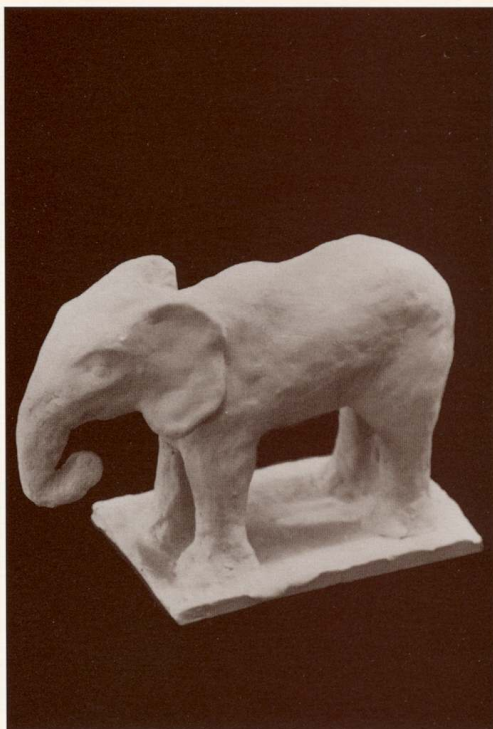
BÖHM DÁNIEL

RÁCZ NÓRA

KISS GYÖRGYI

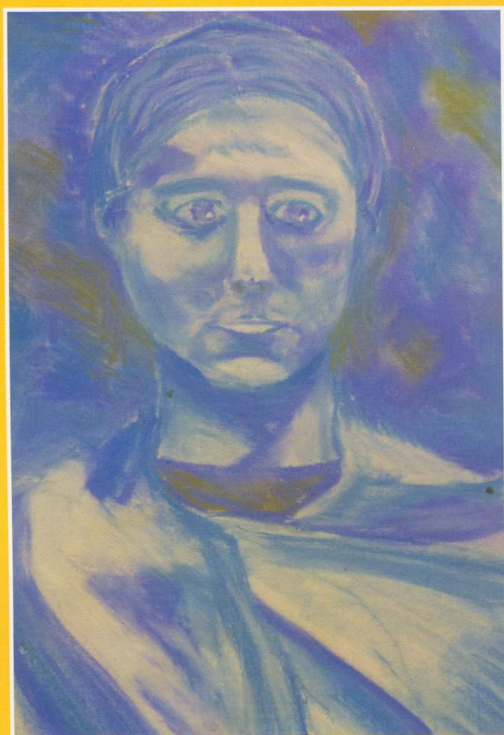

RÁCZ NÓRA

BENCE LILLA

HERMAN ZITA

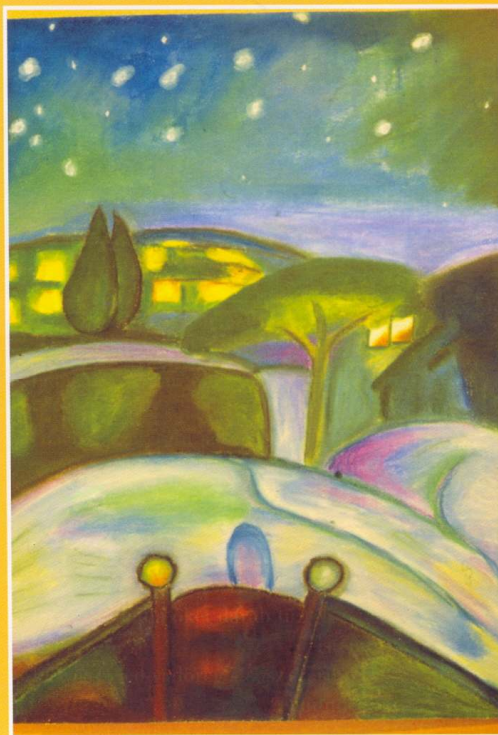

HERMAN ZITA

JUHÁSZ KATALIN

A csodák születése

Létezésem szenvedés-terhes öléből
megesik, hogy Végzet-ízűnek hiszek
valamit – egy szót, egy tekintetet,
ami elér...
és kinyújtom a kezem felé –
sorsom tudatában;
s már hallok hátam mögött a Sátán-i kacajt:
minden csak díszlet volt
– egy átrendezhető, rosszul megírt jelenet...
hogy megtörténhetett,
csak avatatlan betűvető kezek buzgósa volt
– vagy túl hamar megvont isteni kegy.

BALOGH RÓBERT

LÁZÁR ZSUZSA

AUSZTRICS ADREA

LINCZÉNYI MÁRK

Sötétben

Evett,
fogat
mosott,
lefeküdt, Gondolkodott
mély álomba merült. Nem félt, bement, körülnézett, Kanyargott,
gyalogolt, eltévedt Sötét lett, hallotta, megijedt. Nem látta,
hallotta, letérdelt, Elfáradt, kimerült, nem félt. Nyugodt

Volt, lélegzett, remélt... Nem állt fel, de már
látta Fénylett, közeledett, megragadta Felkapta, lesújtott,
behatolt Átfénylett, éles volt, marcangolt...

Feléb
redtek, sikít
ott, hallott
ák, Fe
lvették,
felkap
csolták,
kinyitot
ták, kime
ntek, meg
álltak, ott i
s felkapcsol
ták Benyitottak,
benéztek, meglátták...

Ordít
ottak,
reme
gtek...
csöndben volt. Odamentek, sirtak
...izzadt volt. Gyűrött volt, véres
volt,
szét
marc
angol
t Pe
dig lef
eküdt
és csak
álom volt...

RÓBERT JÚLIA:

Félálomban

Ólomsúlyok nehezednek a szemhéjamra. Becsukom a szemem. Nem tudom 100%-osan. Ilyen van. „Ez nem betegség, csak bosszantó” – mondaná erre dr. Hattyasi, az exházi orvosom. Emiatt folyt bele a szemembe a tartós szempillafesték. Én meg azt hittem, hogy az allergia miatt csíp. És tűrtem. Aztán fekete könnyeket sírtam. De legalább tartósan fekete volt a szempillám. Nem nagyon különbözött az eredetitől. Eleve fekete. És a szemöldököm is az. A hajam pedig szőke. És egyik sem festett. Meg is mondtam ezt Szabó Zolikának, aki kételkedett. Pedig közelről látszik is. A fekete szálak töve néhol világos. Ezért is kell szempillaspirált használnom, hogy elfedje – mondta Anyukám. Á, jó ez így is! Miért legyek szép?

Ólomsúlyok nehezednek a szemhéjamra. Becsukom a szemem. Egy sötét örvényben zuhanok lefelé a semmibe. Ez az alvás és ébrenlét közti állapotom. Mindjárt álmodni kezdek. Minden éjjel álmodom, de nem minden reggel emlékszem rá. Vagy minden reggel emlékszem rá, de nem minden éjjel álmodom. Melyik az igaz állítás? Mindegy. Reggel úgyis csak nevetni tudok magamon, vagy sírhatnékam támad. Ki is vagyok én? Kedves nővér a lókorházban. Van két lovam. Az egyik pej, karcsú hátszló. A másik fekete, testesebb. Akár igás is lehetne. Húzza, cipeli terheit.

Ólomsúlyok nehezednek a szemhéjamra. Becsukom a szemem. Bekapcsoljam a walkman-emet? Nem. Dugóval a fülemben nem tudok az oldalamba fordulni. Háton pedig hosszú távon kényelmetlen. Pedig hallgathatnám, ahogy Andrea tüdőgyulladásos hangon esti mesét mond nekem. Ő sem egyedi eset. Mindenkit érnek megaláztatások. És mások is belebetegednek ebbe. De ő most persze Milánóban van. Én meg itt fekszem. Nincs időeltolódás. Ott is 11 óra van. Már biztos bulizik valahol. Vele van a fekete lovam is. Érezzék jól magukat!

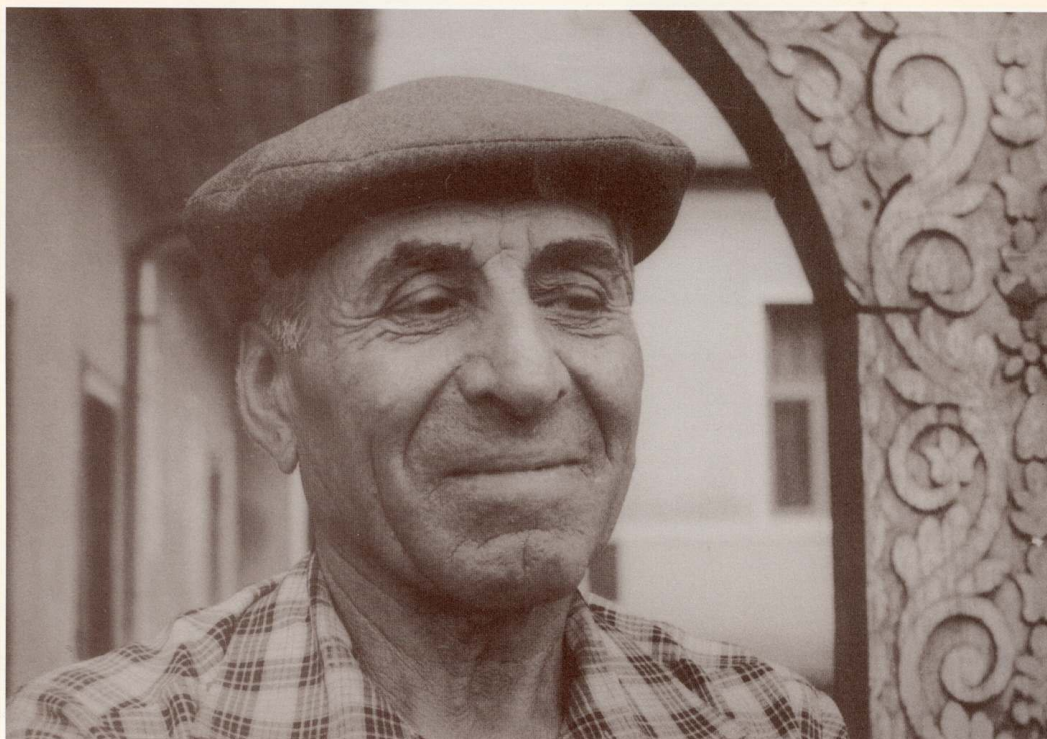
Ólomsúlyok nehezednek a szemhéjamra. Kinyitom a szemem. Ismét előjött a pszichoszomatikus köhögésem. Elszopogatok egy grapefruitos Vita-C-t. Megpróbálok elaludni.

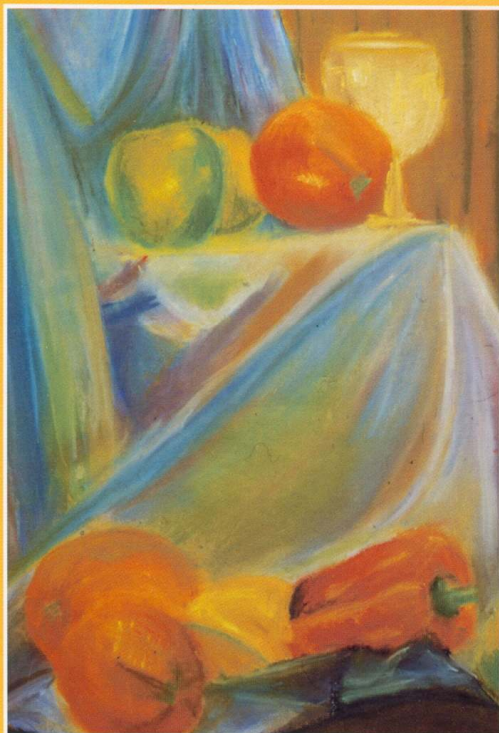
LÁZÁR ZSUZSANNA

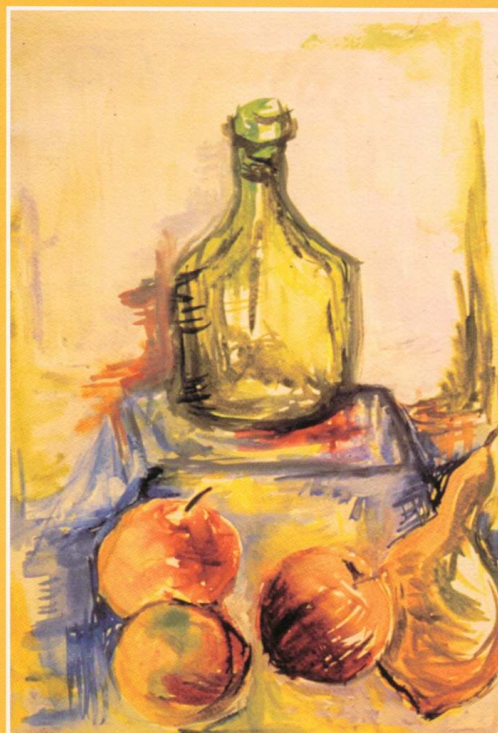
SZALAI JUDIT

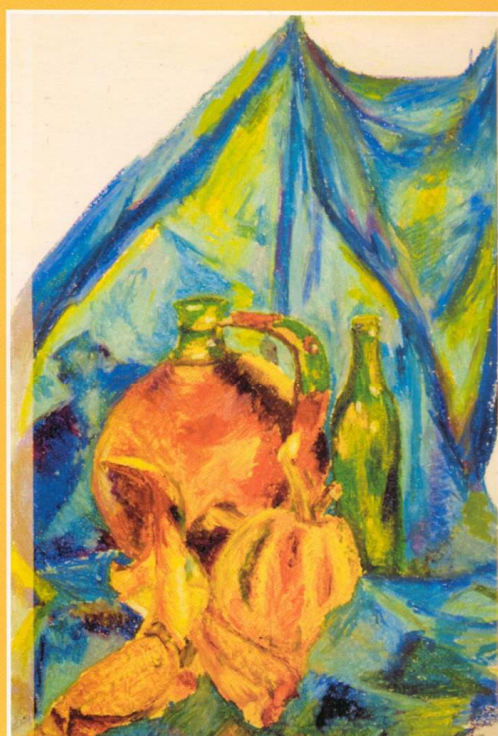
HERMAN ZITA

KOVÁCS KLÁRA

SZÉCSI ÁKOS

HERMAN ZITA

MEZEI ZSÓFIA

FIÚFEJ

DOBOS LÁSZLÓ

DEDICS ANDREA

A hintaló

A hintaló csak ring le-föl
nem nézi ki üli meg
a bolygó királynője meg a széltől is
sírba megy.

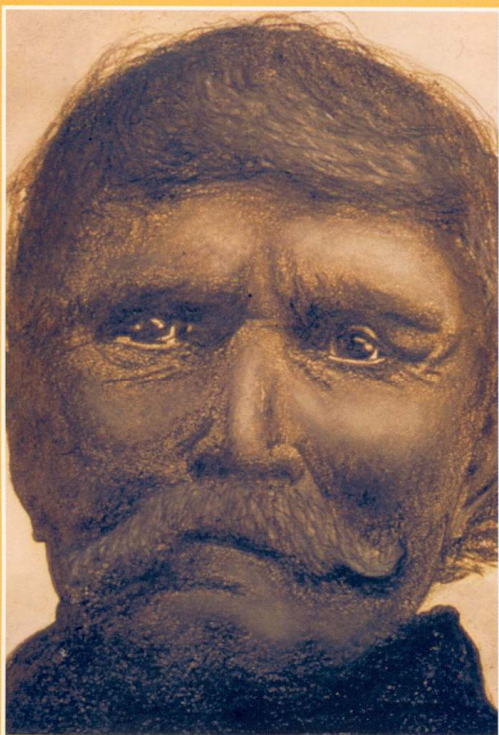
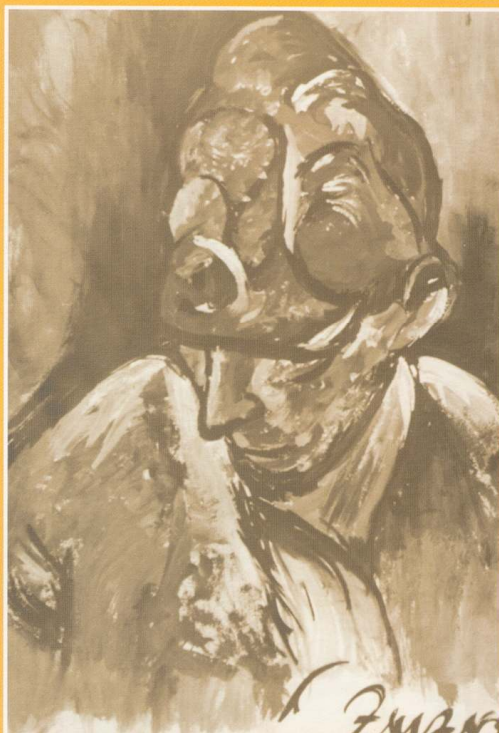
Nem könnyecseppek tava kell,
hisz az nem lehet elég,
fakéreg arcú hőstettek, ez az
igazi mesénk:

„Vigyázz magadra szellem árny,
bezár egyszer egy nagy kabát.
S a szürke üveg szemén át
megvakulsz, akár a többi báb.”

DOBOS BOTOND

SZIKORA ZSUZSA

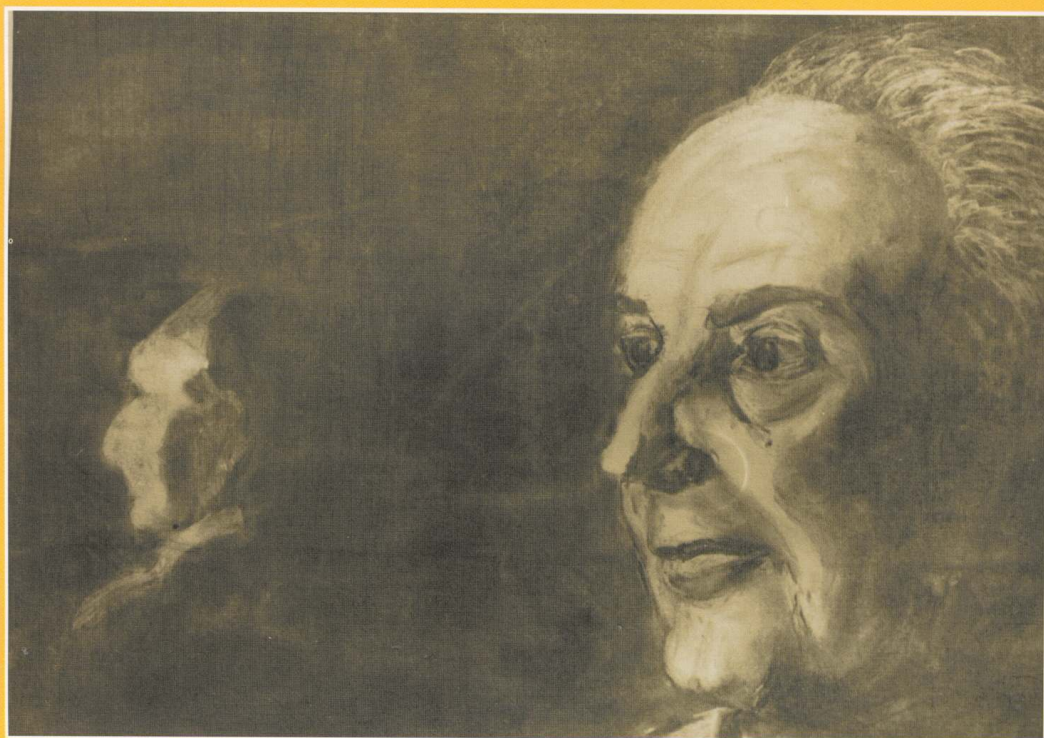

SHENKER BENJÁMIN

LÁZÁR ZSUZSA

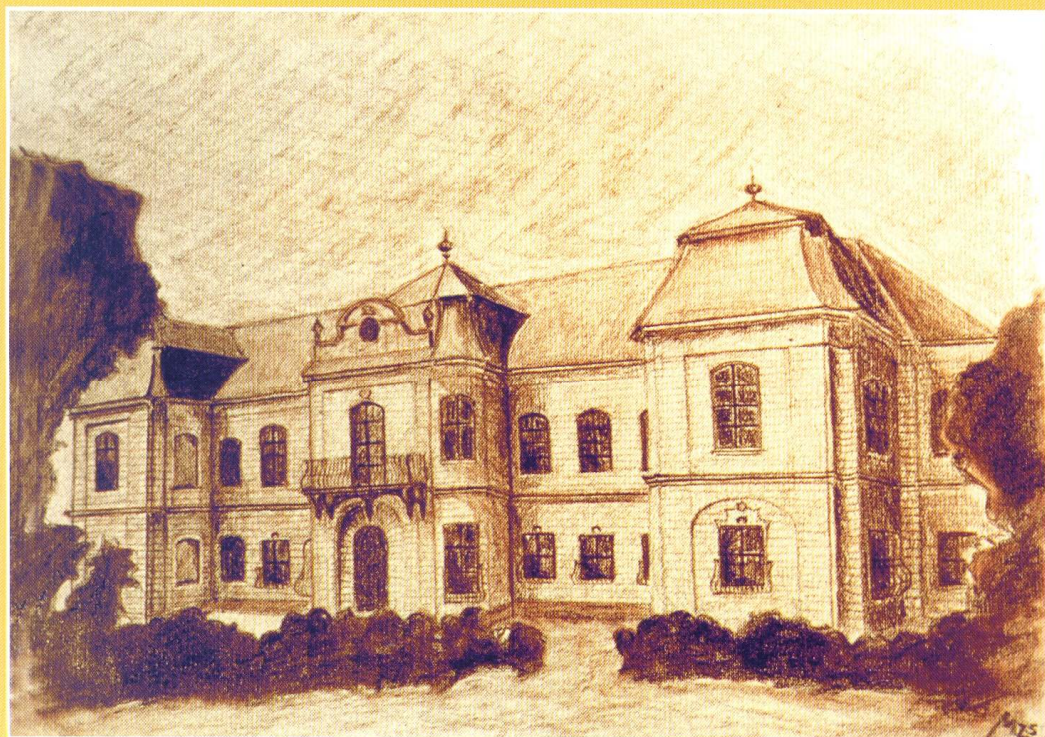
SHENKER BENJÁMIN

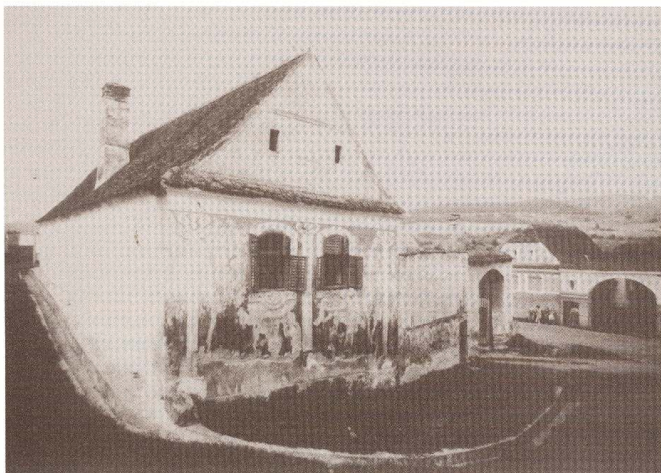
BÖHM DÁNIEL

KÁROLYI MÁRK

BOGNÁR JUDIT

PAPP DÁVID

SZALAI JUDIT

IVANYOS SÁRA:

Sírovers

Vagyok és nincsen
belőlem egy se
Voltam és nincsen
belőlem több se.

KUBISZYN VIKTOR

J. Alfred

Reggel felkel, kávét iszik,
elszív egy cigarettát.
Fogja táskáját, beül kocsijába
és megy dolgozni.

Tisztes polgárember.

Hajt a pénzért, arcán mosoly
minden időben.
Néha elmereng a múlton,
hogy milyen szép is volt fiatalnak lenni.
De az ilyen gondolatokat hamar
elhessegeti,
és bekapcsolja a tévét.

DEDICS ANDREA

Varázsszó

Félig kikészített könnyecseppek
ülnek tekintetem teraszán.
Majd lassan belemosom őket a
gömbölyű kavicsok rendszertelenségébe.
Gyakran hallgatózom, mert félek,
hogy a hosszú ujjú anyókák
körül fonnak...
Átlukasztott pénzdarabbal
a számban a nagy Játékba költözöm.
Csalás miatt a nyakadba veszel.
Pörögsz velem, tudod, hogy szédülök,
kapaszkodó: a lámpa fényében, lehet.
Varázsszóval menekülhetek:
„Pókhálók a fehér csuporban.
Mész hiány a csigahéjban.
Almaharapás arcodban.”

KOVÁCS KLÁRA

DEDICS ANDREA

Nekem ezt csörögi a radiátor

„Rosszat álmodtam.
Azóta összerезzenek néha.
Harmóniát találtam a minap,
a zsebembe rejtegetem, és reggelenként
mindig oda menekülök mellé.”

„Legszívesebben gobokat varrnék a napjaimra,
hogy ne járja át őket a hideg.”

„Mostanában film kockákkal játszom,
kizsarolják az erőm minden pénzét.
Éjjel vacogva ébredek, mert
peregnek a kockák.”

„Ha meghámozok egy almát, és ott áll előttem meztelen,
muzáj apró kockákra vágnom, hogy ne lássam,
még mindig ő a tökéletesebb.”

SZÉCSI ÁKOS

SZEDERKÉNYI MARCELL:

Levadásznak

A szerelmes szív védtelen őzgida,
Az enyém az legalábbis.
Mert nem fél senkitől, s semmitől,
óvatlan, még a fülét sem hegyezi.

Levadásznak majd, ez biztos.
Kegyetlen lesz a golyó, mely eltalál, a puska, amely
Erőt ad neki, és engem választ gyilkosom.
De a vadász nem tudja mit csinál, neki megbocsátok.

Ő is préda lesz egyszer, megölik majd.
Ha nem lesz préda soha, még rosszabb az élete.
De elég a sírásból! Legalább nem a vágóhídon
Végzem, ahol a többiek:
(Persze majd úgyis kibeleznek.) Vége.

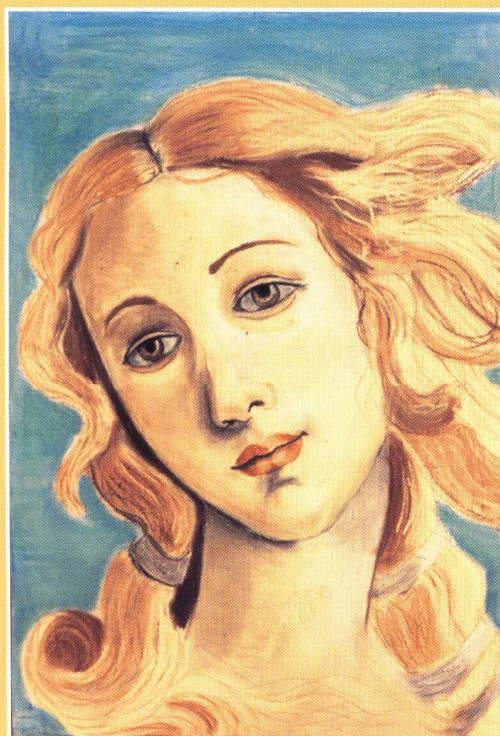
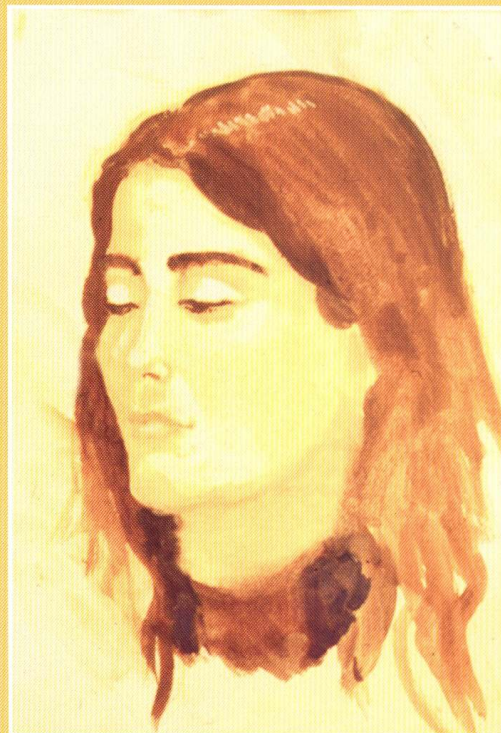
FEJES ANDREA

ADY ENDRE – ILLUSZTRÁCIÓ

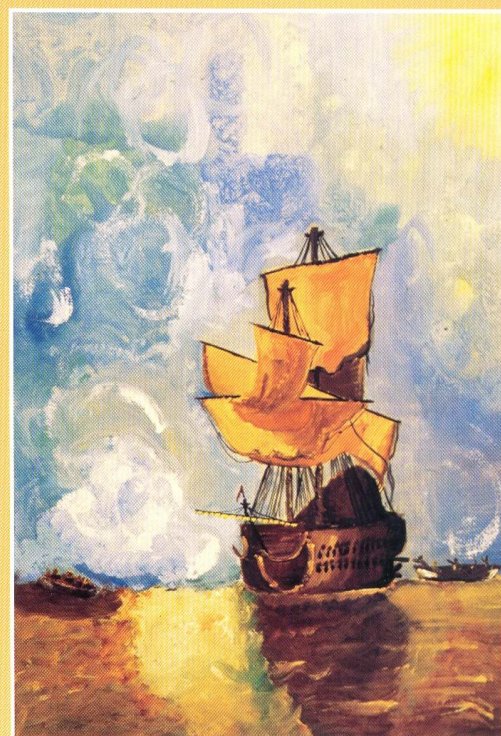
CS. TÓTH CECÍLIA

FEJES ANDREA

LÁZÁR ZSUZSA

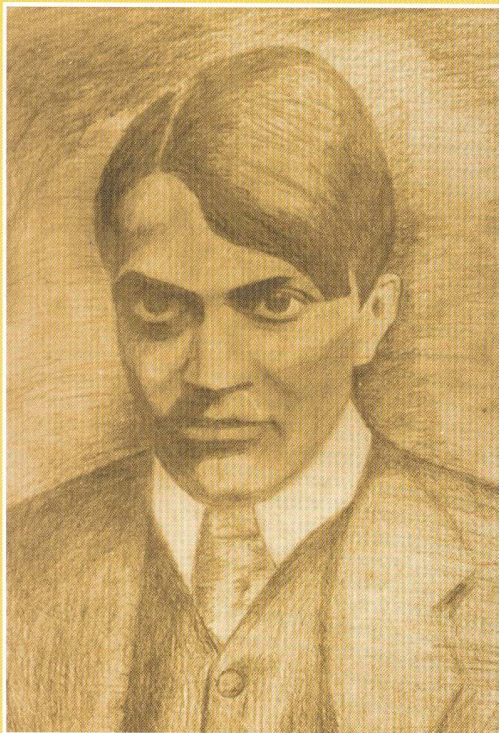
SOÓS VIKTÓRIA

SOÓS VIKTÓRIA

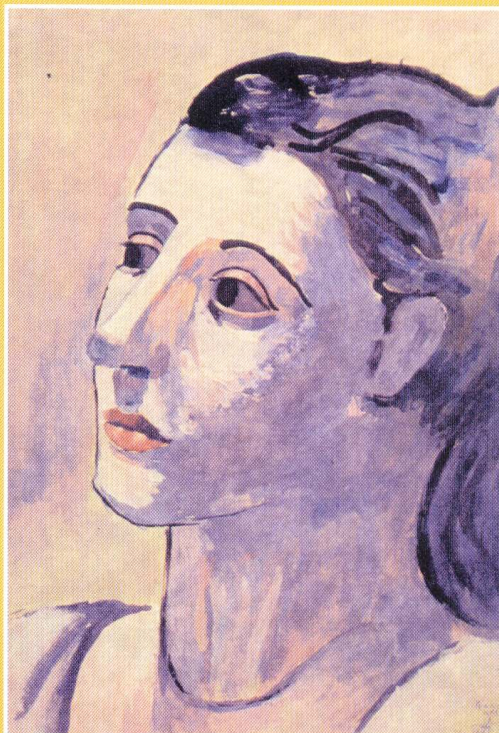

HERMAN ZITA

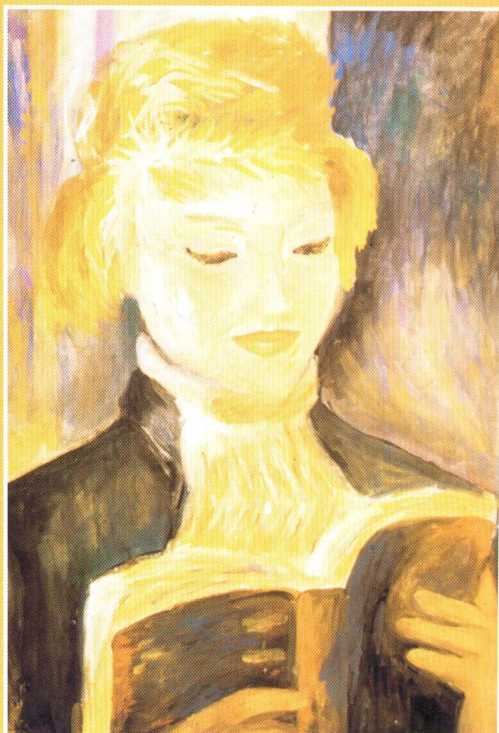
KUN BERNADETT

CS. TÓTH CECÍLIA

KÁROLYI MÁRK

CS. TÓTH CECÍLIA